

Peergrade

Feedback geven moet. Daar zijn de meeste mensen het wel over eens; het is belangrijk voor het leerproces. Als docenten zich tekort voelen schieten, dan is het vaak omdat ze niet voldoende commentaar op werk van leerlingen kunnen geven. Ze zouden graag meer feedback willen geven, want dan gaan leerlingen meer en beter leren, tenminste zo voelt het.

Het lastige is dat deze intuïtie vaak niet klopt. Ja, feedback kan enorme invloed hebben op het leerproces (Hattie & Timperley, 2007), maar deze invloed is in 38 procent van de gevallen negatief (Kluger & DeNisi, 1996). Meer feedback geven betekent dus beslist niet automatisch beter docentschap; mogelijk betekent meer feedback dat er schade wordt aangericht in het leerproces van leerlingen. Oké, lastig, maar als je dan goed oplet, dan komt het wel goed, toch? Zolang je maar je feedback heel voorzichtig en secuur geeft? Jammer genoeg is ook het antwoord daarop *nee*. Je kunt de best mogelijke feedback geven, maar Nuthall heeft in zijn *Hidden Lives of Learners* (2007) laten zien dat de docent minder invloed heeft op het leerproces dan hij denkt, en dat 80 procent van de invloed zich achter de schermen afspeelt in de vorm van informele *peer-feedback*. Hij liet ook zien dat daarvan 80 procent foute feedback is. Dit maakt het dus ongelofelijk ingewikkeld om ervoor te zorgen dat feedback een positief effect heeft op het leerproces. Je moet dus eigenlijk een manier hebben om invloed

uit te oefenen op de *peer-feedback* die leerlingen aan elkaar geven. Volgens ons kan de applicatie Peergrade (<www.peergrade.io>) daarbij helpen.

Peer-feedback

Peergrade is een platform waar leerlingen opdrachten kunnen inleveren. Dat kan een tekst zijn maar ook een link naar een zelfgemaakte YouTube-film of een geluidsopname. Je kunt als docent een gratis account aanmaken en vervolgens klassen aanmaken die je handmatig vult of via het uploaden van een namenlijst. Na het inleveren van hun opdracht, krijgen de leerlingen één of meer opdrachten van medeleerlingen aangeboden waar ze aan de hand van een *rubric* feedback op moeten geven. Dat gebeurt anoniem voor de leerlingen. Na het geven van feedback kan iedereen de ontvangen feedback bekijken en aangeven hoe nuttig die was en wat ze ervan geleerd hebben. Feedback kan door de leerlingen gemarkeerd worden als 'oneerlijk' of 'onterecht', zodat de docent de betreffende feedbackgever kan bijsturen in het geven van de feedback. De docent krijgt een compleet overzicht van de feedback en dus ook inzicht in hoe de verschillende onderdelen

van de *rubric* gefunctioneerd hebben.

Tot zover lijkt Peergrade niet meer dan een handig hulpmiddel om werk anoniem te distribueren. Het mooie zit hem in de *rubric*. Daarmee is het feedbackproces en de kwaliteit van feedback goed te sturen. Je kunt natuurlijk als docent een *rubric* maken, maar het lijkt ons een goed idee de leerlingen te betrekken bij het maken ervan. Daarmee geef je de leerlingen eigenaarschap over het beoordelingsproces en heb je invloed op de kwaliteit van die verborgen 80 procent. Samen een beoordelingsmodel maken is ook een geschikte manier om gericht te oefenen met het geven van goede *peer-feedback*. Bovendien maakt het samen ontwikkelen van een *feedback-rubric* het doel van de opdracht heel duidelijk en richt het de aandacht op hoe dat doel te bereiken.

Gedragsverandering

Aandachtspunt bij het ontwikkelen van de *rubric* is wel de bewustwording van het doel van feedback. Idealiter zorgt feedback ervoor dat leerlingen óf hun ambities verhogen als ze een goed resultaat hebben óf hun inzet verhogen als ze een slecht resultaat behalen. Feedback zou dus moeten leiden tot een gedragsveran-

dering of een verandering van doel. Een risico is dat mensen de tegenovergestelde reactie op feedback kunnen hebben (na een goed resultaat denken: 'O, dit is makkelijk' en minder werk gaan doen, of na een slecht resultaat denken: 'Dit kan ik toch niet'). Ook kunnen leerlingen feedback negeren. Het beeld van de leerling die onmiddellijk het volgeschreven proefwerkblaadje weggooit, is bekend. Het gesprek over de *rubric* met je leerlingen zou dan ook moeten gaan over hoe je een positieve doel- of een gedragsverandering kunt bereiken.

Om ervoor te zorgen dat zo'n hoog doel altijd haalbaar lijkt, is het belangrijk om feed-up en feedforward te geven. Feed-up gaat over wat het uiteindelijke doel is en hoe dat eruitziet, en feedforward verwijst naar welke stappen iemand moet nemen om daar te komen. Een mooi voorbeeld hiervan is *Austin's Butterfly* van Ron Berger (<bit.ly/ausbut>). Het werkt in onze ervaring goed die video met leerlingen te bekijken voordat je de *rubric* met ze gaat samenstellen. De centrale vraag voor de *rubric* wordt dan hoe je bij dat ambitieuze doel komt. Dan kun je ook voorkomen dat leerlingen het doel laten schieten omdat ze denken dat het te moeilijk is. Als je altijd weet welke stappen je kunt nemen om naar een mooier product te komen, dan is iets nooit 'te' moeilijk. ■

Roland Bruijn & Henk la Roi

LITERATUUR

- Hattie, J., & Timperley, H. (2007). The power of feedback. *Review of Educational Research*, 77(1), 81-112.
- Kluger, A., & DeNisi, A. (1996). The effects of feedback interventions on performance: A historical review, a meta-analysis, and a preliminary feedback intervention theory. *Psychological Bulletin*, 119(2), 254-284.
- Nuthall, G. (2007). *The hidden lives of learners*. Wellington: NZCER Press.

Levende Talen is een zogenoemde Associate van de International Association of Teachers of English as a Foreign Language (IATEFL). De vertegenwoordiger namens het sectiebestuur Engels van Levende Talen is nu Daniel Gibb. Hij bezoekt deze Annual Conference van IATEFL al elk jaar vanuit zijn docentschap bij de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen en vanaf nu dus ook als vertegenwoordiger namens Levende Talen. Dit grote internationale congres voor docenten Engels van alle niveaus en van over de gehele wereld wordt altijd in een stad in het Verenigd Koninkrijk gehouden en dit jaar was het de beurt aan Brighton. In Brighton was dit jaar ook Betty Molt aanwezig. Zij is bestuurslid van de sectie Engels en vertelt in deze bijdrage over haar ervaringen tijdens de conferentie.

World Café

Ik ga niet elk jaar naar dit congres en het was extra leuk om er dit jaar weer bij te kunnen zijn, omdat mijn allereerste IATEFL Annual Conference ook in Brighton was, in 2011. Inmiddels was deze editie alweer mijn vijfde congres en het was weer fijn om mijn Duitse, Zwitserse, Oostenrijkse en Oekraïense IATEFL-vrienden te ontmoeten en inspirerend voor mijn vak als docent Engels bij de technische opleidingen op de Hogeschool Rotterdam.

De maandag begon al gelijk goed met de Pre-Conference Day van de Special Interest Groups (SIG's). Ik ben lid van zowel de Business English SIG als de ESP SIG (English for Specific Purposes), en die hadden hun krachten gebundeld in een 'ESP-BE World Café' op deze dag, zodat ik niet hoefde te kiezen tussen beide. Het thema van de dag was 'Exploring and sharing best practices in English', en de verschillende tafels met docenten uit vele windstreken borrelden

van de ideeën. In de diverse rondes, waarbij er van tafel werd gewisseld, werden er vele goede ideeën uitgewisseld op drie centrale thema's: 'Resources and materials', 'Needs analysis and evaluation' en 'Teaching techniques'. Dit alles geheel volgens het motto van Juanita Brown, een van de bedenkers van de World Café-methode: 'It is through conversation around questions that matter that powerful capacities for evolving caring community, collaborative learning, and committed action are engaged.'

De volgende dag begon het eigenlijke congres, zoals op alle dagen met een gezamenlijke *plenary* om negen uur, hoewel er ook elke dag vanaf kwart over acht how-to-sessies aangeboden werden, bijvoorbeeld over hoe te publiceren in een *peer reviewed journal*, of voor congresgangers die voor de eerste keer een IATEFL-congres bijwoonden, hoe ze het meeste uit hun congres konden halen. Vanaf half elf ging iedere congresganger de rest van de dag tot 's avonds zijn of haar eigen programma van workshops volgen. Er was weer keus genoeg aan onderwerpen en sprekers, verdeeld over de verschillende rondes, met tussendoor koffie-/theepauzes en een lunchpauze. Ook was er elke avond een gevarieerd avondprogramma.

Mijn workshopprogramma deze vier dagen bestond uit onder andere 'Use your brain! Exploiting evidence-based teaching strategies in ELT', 'E-ductive grammar', 'Cross-curricular speaking skills', 'Talking heads and written feedback', 'Am I motivating enough?', 'The leap into EAP'. Kortom, hoewel vermoeid na vijf drukke dagen, zat ik na te genieten in de trein, dankzij de gloednieuwe, directe Eurostar-verbinding tussen Londen St. Pancras en Rotterdam. Ook een aanrader! ■

Betty Molt